

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

כבר אמרתי לכם פעם, כמדומני כי אינטימיסט גדול הנני כמעט, ועל כל צרת שלא הבוא עלינו ועל כל מיני פורענות ויסורים קשים, אני מנדם את עצמי ב'אמרי אינשי': כמדה שהרעה מחנכתי, הטוב מחקרתי ומשמש לבוא.

ואולם אחי' תרואים כעבים עמדו בשבוע זה בשעה לקריאת הגדול וראו מהיך השופרת המפותח את ה'ירה' המתקיש עם השמש ומבקש לכסונו לגמין, ונתעצבו אל לבם מאד וריבאו ראה מיברי הדקם מכל אדם שאמר: אשרי אדם טפח המיד... ולא זאה אלא שהם מקיפים אותי בשאלות מכל צד: נו? ומת יהיה בערב שכתהגידול? ומה נדבר הכנהסדר וקרנ'פסח?... ומה המצב בכלל?... מילא, במה שנוגע למצוה, הרי כבר דאג ב'ה ועדיהעיר שלנו, כידוע, והשהדל לוויל את המחיר לא יותר ספי שחים ושליש מאשר בצפת ה'עשירה'... ומרור נשאר לנו ב'ה די והותר משני לזובסבר, גם קושיות' יש לנו לשאל השחא הרבה יותר מארבע, אלא שכין אין הרגה העיקר, כי אם הכדורים, כלומר כדורי הבצק... וריון מקדימין: עוד בשבת שעברה עשו

ה'מחותנים' שלנו הקפוח בעיר כשלולבים ארכים כרמחים בידיים, סמש כמו בהושענא רבא, ואהרונים קטנים, פריעץ הדר, באשפוחת הם והכליידמד הלכו לפנים ונגנו בקול, למען יראו ויידאו... כשעברו לפני ביתהרא, עמדו לצדי שנים מבידודנו ורכו ביניהם אנגלית כדי שלא אבין כנראה: השמעת, הוא אומר בטנטאו דברוני המזוי, מה ה'מויקה' הזאת אומרת? — ווי אר היר' (כלומר: מה הננו) וחזרו ענה בערבית ואמר: 'יעני: דיר באלאקו' בעברית פשוטה זאה אומרת: הזהר והזהר... וזכרתי אז את רמעה הידוע של הינה בחיל צרפתי שלמדהו בילדותו שפת ההופים...

ולכבוד הסדרה הכפולה של השבוע ו'קהל'סקודי, הוציא המושל פקידות בעיין ו'קהל' ברהובות והרש הלכות בסדר ההקיעות, דהיינו: מקדם הקיעה קטנה ואח'כ הקיעה גדולה בהצירות ובשעה הצרך, לרבות הלילות, גם שברים' כרבעי, כדי לכלבל את השטן, והמקובלים שלנו נוהגים לומר שבע פעמים אח ה'לגנצה לבני ירוחון' שחבר הרב קוק, כדי שלא יעשו מעשי דון', ובשעה מעשה הם ככונים בלחש לפעמפיה' שרהפנים ואומרים שירה: ביס'כם, ביס'כם!...

בשבוע זה באו, כידוע, מאה בעליהקיעות מאירלנדיה וחלקו ביניהם את השופרות להקע ברם מעל ראש ה'חורבה' וה'הוספיין' של קיר'ה ועל כל סנדל נכה, לקיים מה שנאמר: הישטע קול שומר והעם לא יחרדו? ושאלו זה את זה: שומר מה'טלילה? שומר מה

מליל? וענו ואמרו: עורך השלחן של ה'סדר', צפה הצפית'...

ואי'ה בקרוב יקיימי גם מצות כריקתהמין בעיר העתיקה ויניחו לכהחילה פוררים ברמות כדורים בכל הפנות והסימצאות החשכות שרב ישראל מצויין שם, ואח'כ יחפשו בנרות, כנהג, וכשמחשים אוטרים הבריות, מיצאים... ויעשו 'דברלה' בקול רם כדי להוציא את הניכריוני, מעני שהקול יפה לרחוב ה'בשמים' בעירנו, כידוע...

ואל'לי הייתי אני הקיק ב'הלינות דנכויים', הייתי כזאין לכבוד נבי'מיסא גם את דגברח אנסטויה לבקר בכל 'בקר' את שכנו ה'פלשהי' ב'סו, לעלות קצת גם עד ה'כרמל' בח'פה ולהסתכל כפעם בפעם ב'ראי המזרח' כדרך הכטיוניחוי הכבודות—עד יעבר ועם.. או לו הייתי לכה'ס'ח איזה 'מאכער' שם במשרד הרבנות שליני, הייתי נזיר על צאן'קדשים לומר ביום ז' אפריל ז' פעמים את הס'ק, אשרי יושבי ביר'ך, וכיחוד להיות כל יודי שומר בביתו את האות השביעית כקמיעא, כמה שנאמר: ונשמרתם לעצמותיכם...

יכול מראש חדש, רבים מבני העיר העתיקה החלו מערב ר'ה אפריל, תלמוד לומר ביום ההוא, בשעה שיש מצא ומריבה ומרור כונחים לפניך, וזמנו בכל יום וככל שעה, כי למה הדבר דומה? משל למלך שבנה לו פלטין ומלא אותו אבקישרפה, וכל ניצוץ קטן של אש הנזיק בו כמזיד או כשגנה, עלול להבעיר בו דלקה גדולה ר'ל...

הוא אשר אמרתי: עיקר ה'סדר' בארצנו

הם הכדורים כדורי'הבצק השמנים והנעימים לחך גם כיסו של אלירי ל'שפיך ומיך' ואחרון אחרון חביב — ה'אפיקוסן' שנוהגים להצניע היטב לבל ימצאו אותו הקינדסים... ויהי רצון שנזכה כלנו לערך את ה'ר' וה'מלובה' בשלום, אמן!

הפלתו של ר' חיים שהיה מכון פניו, כידוע בכל יום לכול ה'הצופים, הויקה כנראה לבריאוורו של ה'רבי' שלנו עד שבא רב קוק ב'למנצח' שלו ושכ, ורסא לו; ואי'ה לאחר סדור פסח כהלכה, יפליג למדינות הים ויעשה שם כשני חדשים כדי לעשות הנאים בנותים בין הני חרי צדדין, ואח'כ ישוב אלינו עם הרבנית שתחיי לכבוד 'מתן'תורה', והכל יהיה ל'יהודים'...

ובינתיים הוא עוסק ומטפל באורח הגדול והישיש שלנו. לורד זה בא לארצנו כ'רבי' שלנו בשעתו ועושה דרכו ב'ה לא ע'י מראך 'נכריאל' ולא ע'י 'ספיא' אחרא, ונס לא שבה לקחת עמו משקפים (כריל בל'ג'ו) בהירים, ולא אספקלריה חשכה לעיניו כנורטקליף בשעתו, ונסע דוקא לשהחיקה ה'מבנדית' ולחל'אביב ה'סרסורית', ושם כבר את שכנינו דטיבים ב'ברוך דבא' כרבעי למיחוי, וראו זה פלא! הוא חור ב'ה בשלום לירוש'ים ה'חלוקנית' בלא 'אוטימוביל משוויין' והכל אתי שפיר... ויש אומרים כי... אבל נניח זה לפעם אחרת...

בשבוע זה נגש לאוטישקין אחד מהסידוי

ואמר לו: אדוני שוב פעם התנפלות על דהנהלה הציונית! נודעו קצת איש הכרול וקרא: מה? שוב פעם התקפות ב'דאר'היום?... — ב'בארין', ענה השני והושיט לו את המאמר 'כמי האים' על שאלת התירות בארצנו ה'הגולה הציונית שלנו באי', רק היא אשמה בכל הדבר הזה, שאני מרשה לי לקראו אסון'. 'הנהלה הציונית שלנו שכתה, ואולי גם לא הבינה'... וסדרה שלימה של 'ועל חמא' נגד ה'נהלה הציונית בנידון זה, סמש כמו אד ב'דאר'היום', ואפילו אותו ה'טון' כמעט...

אכן, נהחלפו היוצרות, כמו שהצני אמש ילדי בה'ם העברי לבנים בכ'כ הצלחה, אך אפר קוטי'אר? — יעקב לא חקע ובכך חקע איבאן ו' חקיעותיו של דאר'היום נעשות ב'ה ע'י אחרים—צדיקים נטורים בא'ה שאין אפילו בעלי'חשובה יכונים לעמד בפניהם... כפי'ה הנני כי נקריב תשלח הנהלה הציונית, דפוטציה' מוח'ה לראר'היום להרחוק לפניו שירחם עליה וידן מעט בקרת... שזה בזמן האחרון אין כמעט מה לקרא בעתונות המקומית...

אין אני בקי כ'כ בעניני 'חרשת התירות' בארצנו, ואולם לאחר ששמעתי את כל אשר עשו לנו ר' קוק, ר' טוידרוס וט' X פרס האמריקני וכל כה דילהון, ולאחר שקראתי את דברי ה'גטן' שלרם, הבינתי כי זוהי אמנם דרשת דגויים' עוד מימי רכבוש הראשון, או כמו שאומרים הליטאים שלנו, 'חרסת' שלהם ולנו

טיבלים טאר מחסר דירה קבועה, מה שמקשה
עלירם את השתקעותם במישיבה.

באסן ארעי דם דרים, לעת'עעה, בכית'
החולים, אך גם בית החולים צריך לגשת
לחפידו ואין זה מקום לדירות.

לקוי דחמה

בכ"ח דנא לקתה כאן החמה. הלקוי
החחיל בשעה 4 40 אחה"צ ונמשך עד שעה
5. 5 אחה"צ.

האקלים

זה ימים אחדים שהחם כאן גדול מאד,
ה'שרקיה' אינה מוסקת ולכ האבר מיסס לגדול
שדותיו הנמסדים לרנלי דחם דגדול. גם בשדות
המרעה נכרת מעולת החם לרעה.

עמנואל כוכבי